

- 1:o att den grundränta och kronotionde, som är hemman och lägenheter åsatt, men blifvit stater och korpser på lön anslagen eller för andra ändamål anordnad, måtte utbytas mot kontanta årliga anslag, motsvarande räntans och tiondens belopp efter medeltalet af de tio sista årens medelmarkegång, hvaremot ifrågavarande grundskatter böra till statsverket indragas;
- 2:o att sedan Staten sålunda förvärfvat sig fri disposition öfver grundskatterna, egarne till den skattskyldige jorden måtte förklaras icke allenast berättigade utan äfven ovilkorligen skyldiga att inlösa räntan och kronotionden med 16 $\frac{2}{3}$:delar gånger det belopp, hvartill dessa skatter i medeltal efter de tio sista årens medelmarkegång uppgått, samt att hemmanets egare på det sålunda uppkommande kapitalbeloppet årligen inbetalar sex procent, deraf fem procent beräknas som ränta och en procent såsom kapital-afbetalning, intill dess hela beloppet blifvit betaldt.
- Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 136.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om ändring i Kongl. Förordningen den 13 Juli 1853, angående fattigvården i riket.*

Kongl. Förordningen angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853 föreskrifver i 2 § att »på hvart och ett fattigvårdssamhälle ankommer att, under iakttagande af föreskrifterna i denna författning, ordna fattigvården på sätt efter ortens beskaffenhet och särskilda förhållanden lämp-

ligast finnes, dock så att betlande icke må tillåtas. Vilja samhällets samtliga vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar i afseende på fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar med åliggande för en-hvar af dessa att försörja hithörande fattighjon, vare sådant ock tillåtit. Denna föreskrift utgör en död bokstaf så länge orden: »samhällets samtliga vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar» i förordningen kvarstå. Erfarenheten har visat att i många fattigvårdssamhällen, der fråga uppstått att i afseende på fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar, en sådan fördelning, ehuru nyttig och nödvändig, icke kunnat åstadkommas, emedan en enda medlem med lägsta rösträtt vägrat att derpå ingå; af sådan anledning, och då i detta likasom i alla andra fall de flesta rösterna böra vara afgörande, får jag vördsamt föreslå att Riksdagen ville för sin del besluta,

att 2 i Kongl. Förordningen angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853 måtte så förändras, att på de flesta rösterna må bero huruvida fattigvårdssamhälle bör fördelas i kretsar eller rotar med åligganden för en-hvar af dessa att försörja dithörande fattighjon.

Jag anhåller att denna motion måtte varda remitterad till vederbör-ligt Utskott.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 137.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om ändring i 7 § af 1734 års Gästgifveriordning.*

De flesta af Riksdagens ledamöter hafva sig nogsamnt bekant, att de allmänna vägarne underhåll trycker tungt på jordbruket i allmänhet, men